

שאינו דיסקרטי במיוחד. גם בקשר לאושים הנחשבים כמקורבים

החליטה שלא לקיים את המיכרו ולפתוח את תו לגורמים נוספים מבחוץ. אתריכך התגאה בכך שהכשיל את המיכרו וטען שאינו מקבל תכתיבים מאיש.

לקראת הסיבוב השני הצטרף למירוץ אלי מלך רם, שזכה, כך לפי דוברים במיסדרונות הרשות, לתמיכה מאסיבית של אנשי מיפ"ל גתהעבודה. בסיבוב השני של המיכרו מיהר מקל והצביע עבור מי שעל. למחרת, כך לפי גורמים במישרד ראש-הממשלה, מיהר לליש"כת שמיר והתנצל על כך שמי שעל לא זכה בתפקיד ושכמוקדמו וכה רם לרוכ.

אורח בפורום חדשות

ביום ברשות השידור טוענים כבר היום, חודשים מעטים אחרי שהתיישב על כיסא המנכ"ל, שאין שום בסיס להשוואה כינו לבין מנכ"לים קודמים של הרשות. הוא מרשה לעצמו דברים שאיש לפניו לא העז לעשות. למשל, חרש אחרי כניסתו לתפקיד הופתעו חברי פורום חדשות — מנהלי הטי לוויזיה והרדיו ומנהלי חטיבות החדשות בטי רח הנכבד היה יוסי כן-אהרון, מנכ"ל מישרד ראש-הממשלה ואחד האנשים הקרובים ביותר ליצחק שמיר.

הימים ימי המילחמות בליכוד סביב היווד מה המדיניות. הימים ימי התהוותה של קבוצת שרי החישובים.

באותם הימים הירבתה מחלקת החדשות של הטלוויזיה לספר את המאבקים בתוך הליכוד. אך הסיקור, לטענתו של אורי אורן, חבר הוועדה-מנהל ומי מקורב לרודי לוי, הוא חריצני. הכעייה הפוליטית התמצתה אז דווקא בתוך הליכוד, אמר אורן, וזה בא על מיצויו ערב כינוס מרכז הליכוד ביולי. השרים, שאחרי כן נקראו שרי החישובים, ניי סו להביע את דעתם על-ידי הסברה לציבור. הטלוויזיה לא נתנה שום הדמנות אמיתית להביא את תפיסת העולם שניסוד העקרונות הללו. מי שיבחן את מי שהופיע במוקד מאז קמה ממשלה חדשה, מאז נתגלעו הבדלי השקפות בליכוד, ימצא רק צד אחד מנמק בהרחבה את עמדותיו.

לשיא הגיע הדבר ערב כינוס המרכז, כא שר יורם רונן, עורך מוקד. רצה להביא את דויד לוי לתוכנית, כדי שינמק את דבריו. הדבר נמנע ממנו בהוראה.

לאורן דוגמות נוספות לחוסר-איוון בתוך הליכוד עצמו. הוא סיפר על טכס הנחת אבן פינה לפרויקט ממילא בירושלים, פרויקט שאביו הוא מישרד-השיכון ואמו היא עיריית ירושלים. במטב לא היתה מילה וחצי-מילה על טכס רביעם, שכלל את טדי קולק ודויד לוי. כשעלה הנושא לדיון, חיים יבין אמר: אני לא אחראי לחלוקת כיבודים. הטלוויזיה גם לא סיקרה טכס באפרי-מנשה, שם הוכרז על הקמת שלושה יישובים חדשים ביהודה ושומרון. זו עובדה מדינית והעלימו אותה, כדי לא לחזק את מי שמקים את היישובים. הטלוויזיה גם אינה מסקרת סיורים בערי פיתוח, שבהם מודיע מישרד-השיכון על עזרה אמיתית במקומות-עבודה ובבנייה בערים אלה.

האם אתה יכול להשוות את המצב כיום לתקופתו של פורת? שאלתי את אורן. אין ספק שמצב של חוסר-איוון כזה לא היה אז. היום זו פוליטיקה של קבוצת-כוח השלטת במדיה ומשליטה את כוחה. במקביל לאי-ההופעתם של שרי החישובים במוקד. קיבל יורם רונן הוראה להביא למוקד את משה ארנס, שרי-החזק, מייד כאשר חזר מסיוור בארצות-הברית. הופעה, שהיתה בני-גוד לכל דיעה מיקצועית-עיתונאית.

גם "עד פופ"

במים אחרים לפני ראש-השנה טרד מש-הו את מנוחתו של המנכ"ל. טילפן לטל-

ווזיה, לעורכי התוכנית עד פופ ולרדיו, לעורכי מיציעי-הפיומנים השנתי העברי. בפיו היתה שאלה אחת: האם שירה של גורית גלרון, על המצב בשטחים, ישודר בתוכנית אלה.

מי שהיה אחראי ברדיו על הבידור ובפועל על רשת נימל. ששיררה את המיציע, היה גילעד ברשך. מקל לא קיבל תשובה מיידית מן הרדיו לשאלתו, וכך המשיך לטלפן עוד פעמים אחדות. לבסוף שודר המיציע, שירה של גלרון נכלל בו ושודר גם הוא. למחרת אמר מקל בפודום של אנשי-הרשות שהוא ידאג שבשך לא יהיה יותר מנהל. ואכן, לא עבר זמן רב, ופורסם מיכרו למישרת מנהל-הבידור של קול-ישראל. למרבה ההפתעה, מי שזכה במיכרו היה וואל רקם ולא גילעד בך שך. הבחירה נעשתה בניגוד לדעתו של אמר נון נרב, מנהל קול-ישראל.

והוא אינו מסתפק בניהול העניינים מא-חורי הקלעים. לא ולא הוא הופיע גם לפני המצלמות והמיקרופונים. ההופעה הראשונה שלו היתה כסיום תוכנית מקבילית המוחות. הוא נתן הופעה ששום מנכ"ל לפניו לא העז לעשות, ואפילו הפליג בנאום לאומה.

עיתונאית שהתקשרה כדי לקבל את תגר בתו, נתקלה במטר של צעקות: אתן מחפ-שות אותי. נראה מי יותר חשוב במדינה — העורך הראשי של הרדיו והטלוויזיה, או עיי תונאית פרי-לאנסית.

זמן קצר אחרי-כך הופיע מאחורי המיקרר פון של רשת בית של קול-ישראל בקרפתוח של המנכ"ל למאזינים.

אנשי הרדיו בערבית גם זוכרים כיצד לקח לעצמו את הקרדיט ואת הצילום בטלוויזיה בעת הופעתו של משה ארנס באולפן-הרדיו בערבית, בעת שענה לשאלות מאזינים מן העולם הערבי. פרויקט בינלאומי גדול, שעליו עבד במשך תקופה ארוכה ארמונד סחייק, מנהל קול-ישראל בערבית. מקל נחף לתוך האולפן, התיישב אחר כבוד, או לפני כבוד, צמוד מאוד לארנס, והשאיר את סחייק בחוץ, כשהוא פעור-פה.

כאיש מחנה שמיר-ארנס, ניסה מקל שלא להביך את שמיר בגלל ראיון עם אן פולארד, בעת שזו היתה בחופשה מן הכלא והעניקה

שות בטלוויזיה וברדיו. אנחנו צריכים להר-חוב את השידורים. אנחנו צריכים לפרוץ את סד הזמן שמוקצב לנו, שעות-השידור שלנו הן מעטות מדי. צריך להרחיב הפקה מקורית. להרחיב את תחום השידור, מתחומי התרבות והאמנות ועוד הרבה דברים שצריכים להיע-שות.

ברדיו... אנחנו צריכים להגיע לכך שלפי חות אחת הרשתות תשרד 24 שעות ביממה... אין ספק שהעצות החשובות שנאמרות כאן עוורות לנו להבין טוב יותר את רחשי-הלב של הציבור וכך נוכל לשרת את הציבור טוב יותר..."

"מאוורר את הביצים"

בישיבות השונות, שבהן הוא משת-תף, הוא מרבה בסיפור בדיחות, רבות

מהן גסות. הוא גם מרבה להתבטא בגסות. כך, למשל, בפגישה שקיים בחדרו עם עיתונאיות המסקרות את הרשות ישב כשרגליו על ה-שולחן. כאשר העירו לו על כך, אמר בצחוק: "אני מאוורר את הביצים".

בדיחות הן כנראה הצד החזק שלו, וכך הוא מצליח, לעיתים קרובות, לחכב את עצמו על מאזיניו. הוא עליו, בעל מצב-רוח מרומם רוב הזמן, "וחוהדעת", כפי שמגדיר מישהו המכיר אותו מקרוב.

בנוסף לבדיחות, שאותן הוא מרבה לספר, מוכר מקל גם כרכלן גדול. הוא אוהב להת-עסק ברכילות ולספר רכילות. עיתונאים הי עובדים איתו יודעים לספר שהוא אינו דיס-קרטי במיוחד בשיחותיהם עימו. הוא יכול בקלות לספר לעיתונאי אחד מה סיפר לע-מיתו ולהיפר. לעיתים קרובות מרגיש המאזין כאילו הוא עושה זאת כדי להתחבב עליו.

(המשך בעמוד 50)

אריה מקל, מנכ"ל

ראיונות לכל כלי-התיקשורת בישראל. מקל שמע ראיון עם פולארד כיומן הבוקר של הרדיו בו היא מטיחה האשמות בראש הממשלה. הוא התקשר לחיים זיסוביץ וביקש ממנו שלא לשרד שוב את הראיון המביך. הוא התקשר לעורך-חדשות ברדיו ונזף בו משום ששידור יריעה על כך ששידורי הערוץ השני של הטלוויזיה נקלטים בשוודיה. הוא אמר לו שכל ידיעה ברבר הערוץ השני מח-ייבת אישור מנכ"ל.

כדי לצמצם את עצמאותם של מנהלי הטי לוויזיה והרדיו, הוריד מקל הוראה, שלפיה אסור למנהלים לחתום על הוצאה של יותר מ-50 (!) שקלים. עד כה היה נהוג שמנהל יכול לאשר הוצאה של עד 400 שקלים ללא אישור מרת שמנהל אינו יכול להחליט על דעת-צו מו אם להעסיק עובד-חוזן מסוג זה או אחר. בהופעתו הראשונה לפני חברי מליאת רשות-השידור, אמר: "ניסיתי להיכנס לתפ-קיד עם סיסמה או מגמה של רגיעה במע-רכת... הנה, העברנו חודש תמים בלי סערות ובנרקים. ברשות-השידור גם זה משהו.

אני מודה לכם על האמון ומפנה את כל מרצי למעשה היצירה. יש לנו הרבה מה לע-